

Warszawa, 15 października 1949 r.

E04 6 1/56

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33661

Kl. 37 b, 5/01

Spółeczne Przedsiębiorstwo Budowlane
(Warszawa, Polska)

37a 1/56

Łącznik konstrukcji metalowych *)

Zgłoszono 7 grudnia 1946 r.

Udzielono 13 kwietnia 1949 r.

Znane dotychczas konstrukcje łączników do poprzecznego łączenia prętów w konstrukcjach metalowych, jak rusztowaniach budowlanych z rur, półkach i stojakach magazynowych, trybunach, mostkach dla przechodniów nad robotami ulicznymi, posiadają liczne wady. Kształty łączników są przeważnie złożone i muszą być wykonywane jako odlewy lano-kute i nadają się jedynie do masowego fabrycznego wykonania. Łączniki te są obciskane na łączonych prętach za pomocą śrub, ulegających zniszczeniu przy częstym użyciu. Przed obsuwaniem się łącznika wzdłuż pręta zabezpiecza jedynie tarcie spowodowane przez obciskanie. Znane są również konstrukcje, gdzie pręty są zamocowywane w rozwidlonym dwustronnie jarzmie za pomocą dwóch klinów, jednak kliny takie, przechodząc przez dwa końce widełek, przy wbijaniu łatwo mogą końce te pociąć, jednocześnie jarzmo ma kształt dość trudny do wykonania, a przez to jest niepewne w swej wy-

trzymałości. Aby zapobiec tym wadom, należy jarzmo robić o znacznych wymiarach grubości, co ujemnie odbija się na wadze i cenie. Łącznik konstrukcji metalowych według wynalazku wad powyższych nie posiada, konstrukcja bowiem jego jest niezłożona, nadająca się zarówno do masowego wyrobu fabrycznego, jak i do wykonania jednostkowego w podręcznych warsztatach; łącznik ten nie posiada śrub, a umocowuje się za pomocą klina; obsuwanie się łącznika wzdłuż prętu jest uniemożliwione przez samoczynne zaciskanie się, które jest tym większe, im większe jest obciążenie użytkowe. Na rysunku fig. 1 przedstawia w perspektywie łącznik według wynalazku zmontowany na dwóch rurach, fig. 2 i 3 — przekrój i rzut boczny jarzma łącznikowego, fig. 4 i 5 — rzut i przekrój poprzeczki i wreszcie fig. 6 i 7 przedstawiają dwa rzuty klina.

Jarzmo a obejmuje łączone pręty swymi rozwidlonymi końcami, poprzeczki b zamykają łączone pręty w rozwidleniach jarzma, a klin c, wbity pomiędzy łączone pręty, usztywnia całość połączenia. Jarzmo łącznika według

*) Właścicielka patentu oświadczyła, iż wynalazcą jest inż. Eustachy Gutkowski.

wynalazku wykonuje się z okrągłego lub kwadratowego żelaza, łączonego w jednym lub dwóch punktach. W wyrobie masowym można wykonać podłużny pierścień odpowiednich wymiarów i w stanie rozgrzanym zgiąć pod prasą od jednego uderzenia na potrzebny kształt. W wykonaniu ręcznym można wykonać dwie symetryczne połówki sposobem kowalskim i następnie spawać. Montaż polega na zakładaniu jarzma na jeden z łączonych prętów, zakładaniu drugiego pręta w wolny koniec jarzma, przewleczeniu dwóch poprzeczek i wbiciu pomiędzy łączone pręty klina uderzeniem młotka.

Zastrzeżenie patentowe

Łącznik konstrukcji metalowych, składający się z jarzma i klinów, znamienny tym, że jarzmo (a) jest wykonane w postaci zgiętego przez pół podłużnego pierścienia i zakłada się rozwidłonymi końcami na łączone pręty, przy czym dwie poprzeczki (b) po przewleczeniu zamykają rozwidlenia a klin (c), który wbija się pomiędzy łączone pręty, usztywnia złącze.

Spółeczne Przedsiębiorstwo
Budowlane

